

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 339. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271715690976/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

videnskabelige Side optrug hans Hovedinteresse, og trods hans bestemte Maal, at blive Kunstner, fjærnede han sig derfra og kom til at spille tørt og lærdt.

Saa kom han over til Kaptejnen i en Ferie. Han vidste, at Onkel Kristian Frederik og Tante Vilhelmine var store Musikelskere, men de var vel ikke komne længere end til Beethoven. Nu skulde han lære dem noget.

Tante Vilhelmines Flyge! bævede første Gang ved Udførelsen af Listzske og Wagnerske Stykker, og Tante Vilhelmine bævede ogsaa, tavst indrømmende, at hun ikke var „fulgt med“. Hun sagde venligt, naar han havde spillet et Stykke til Ende:

— Det er grandios.

Kaptejn Hald sagde ingen Ting, før han en Aften sad alene med sin Fætterson ved en Cigar og et Glas Toddy:

— Du Ludvig Skov! Jeg véd ikke, om den Historie, man har fortalt mig om Thorvaldsen, er sand eller ikke. Der siges, at en romersk Ven fik ham overtalt til at se en ny Statue i en ung Kunstners Atelier i Rom. Vennen faldt hen i Beundring over dens anatomiske Korrekthed og dens fuldendte tekniske Gennemførelse. Thorvaldsen gav ham Ret i alt, men saa kold ud. „Hvad mangler der da?“ spurgte Vennen. Saa skal Mesteren have betænkt sig og endelig sagt: „Der mangler s'gu ingen Ting, uden dette . . . dette Fanden gale mig!“

— Og Du siger: *Fiat applicatio*, sagde den unge Mand og fór op . . . God Nat, Onkel Hald!

— God Nat, min Dreng.

Skov tumlede hele Natten med sine Tanker og sov ikke. Men næste Morgen sagde han rolig til Kaptejnen:

— Jeg har bestemt mig til at studere Medicin.

Kaptejnen studsede lidt og spurgte:

— Føler Du Kald til det?

— Nej. Men af alle Embedsstudier er det mig det mindst modbydelige. Jeg kan dog vel leve som Læge uden at blive Embedsmand, det vil sige Statsbindehund, eller dog en Hund med Mundkurv paa.

— Du kunde vel blive en udmærket Musiklærer.

— Det vil sige: Jeg kunde bidrage til at opdrage unge rige Tøse til Luksusdyr. Jeg synes, det er nok, at de ruinerer deres Fædre eller Mænd ved Pynt og Dovenskab. Skulde nu jeg hjælpe dem til at plage deres Fournissører med slet Musik . . . I Kunsten: *aut Cæsar, aut nihil!*